

νέος -α -ο

Σύμφωνα με το λεξικό της κοινής νεοελληνικής (<http://www.greek-language.gr/>) το λήμμα νέος ως ουσιαστικό αναφέρεται και προσδιορίζει την ηλικία ή το καινούριο ως προς τον χρόνο πάλι. Επίσης αναφέρεται σε κάτι που έχει πρωτοποριακό χαρακτήρα ή παρουσιάζεται ως ιδέα ή μέθοδος πρώτη φορά: «*Η εφαρμογή νέων προγραμμάτων και ιδεών θα εκσυγχρονίσει την εκπαίδευση.*»

Η εννοιολογική προσέγγιση της φράσης νέος παιδαγωγός θα μπορούσε να αποδίδεται σε κάποιον εκπαιδευτικό που μόλις ξεκινά την διαδρομή του στο λειτούργημα. Θα μπορούσε και ίσως αυτό να είναι το πρώτο που έρχεται στο μυαλό κάποιου διαβάζοντας τον εννοιολογικό προσδιορισμό του συνεδρίου αλλά κατά την άποψη μου αυτή είναι η απλή προσέγγιση. Στην ουσία ανεξάρτητα από τον χρόνο εμπειρίας του κάθε εκπαιδευτικού η κάθε μέρα η κάθε ώρα είναι μια νέα διαδικασία. Όπως η παράσταση για τον θεατράνθρωπο έχει πιθανές διαφορετικές προσεγγίσεις που επηρεάζονται από το κοινό, την διάθεση του αλλά και το περιβάλλον έτσι και η εκπαιδευτική διαδικασία αυτή η αλληλεπιδραστική παράσταση παρόλο που έχει διακριτούς ρόλους δεν έχει σταθερές και συνεπώς είναι πάντα νέα. Νέα και απρόβλεπτη διαδικασία γιατί παρόλο που έχουμε μάθει να συζητάμε για σχολική τάξη δεν πρέπει να ξεχνάμε πως η τάξη αποτελείται από ένα σύνολο διαφορετικών οντοτήτων που έχουν διαφορετικά χαρακτηριστικά ή κίνητρα για την συμμετοχή τους σε αυτή την διαδικασία. Αυτή η διαφοροποίηση των κινήτρων και ουσιαστικά η ενεργοποίηση τους αποτελεί για μένα κυρίαρχο στοιχείο επιτυχίας μιας συμμετοχικής εκπαιδευτικής διαδικασίας. Η νέα προσέγγιση ενεργοποιεί περισσότερο το ενδιαφέρον και συνεπώς τα κίνητρα και άρα ο εκπαιδευτικός πρέπει να είναι πάντα νέος. Νέος όχι στην ηλικία αλλά στην νοοτροπία, στην πληροφορία που θα εκπέμψει για να μετασχηματισθεί σε γνώση, στον τρόπο που θα οριοθετήσει την διαδικασία στα μέσα και στις τεχνικές που θα χρησιμοποιήσει. Ηλικιακά ο νέος προσδιορίζεται από χαρακτηριστικά που του παρέχει η φύση χωρίς να νοιάζεται να τα αποκτήσει ο ίδιος. Εννοιολογικά ο εκπαιδευτικός για να παραμένει νέος πρέπει να ζει σε ένα διαρκή αγώνα βελτιώνοντας συνεχώς τις γνώσεις του αξιοποιώντας τις εμπειρίες του προγραμματίζοντας τις μελλοντικές του αναζητήσεις έτσι ώστε να δημιουργεί την εικόνα ενός ενδιαφέροντος συμμάχου και καθοδηγητή στον κόσμο της γνώσης για τον μαθητή του. Αυτές οι αναζητήσεις μπορούν να αποκτήσουν υπόσταση μέσα από τυπικούς και άτυπους τρόπους προσέγγισης της γνώσης και μέσα από ανταλλαγές εμπειριών σε κοινότητες δια ζώσης συμμετοχής ή ψηφιακές. Τα συνέδρια μπορούν και πρέπει να αποτελούν χώρους ανταλλαγής εμπειριών, κατάθεσης προτάσεων και ιδεών και δεξαμενές πληροφοριών. Η συμμετοχή σε αυτά δίνει ένα από τα κυρίαρχα δομικά στοιχεία της ανανέωσης της διάρκειας της νεότητας που πρέπει να έχει ο λειτουργός που προσεγγίζει νέους ηλικιακά ή και νέους γνωστικά ανθρώπους που επιζητούν τη μάθηση. Ο παιδαγωγός που επιζητά να παραμένει πάντα νέος αποκτά πλέον ακόμη ένα αξιοποιήσιμο εφόδιο με την συμμετοχή του και αξιοποίηση των εργασιών του Νέου Παιδαγωγού.

*Παναγιώτης Αντωνίου
Αναπληρωτής Καθηγητής ΔΠΘ*